

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1124/2007

z dnia 28 września 2007 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Pierwotne dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), a w szczególności jego art. 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 367/2006⁽⁴⁾ Rada utrzymała ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii. Dochodzenie przeglądowe objęło okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.

(3) W wyniku przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Garware Polyester Limited (Garware), rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006 Rada dokonała zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Garware rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

A. PROCEDURA

I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii („produkt objęty postępowaniem”). Dochodzenie, które doprowadziło do przyjęcia tego rozporządzenia, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”. Środki przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 %, nałożonego na przywóz pochodzący od indywidualnie wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 %, nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzący od wszystkich innych przedsiębiorstw. Stawka cła wyrównawczego, jakie nałożono na folię PET wytwarzaną i wywożoną przez Jindal Poly Films Limited, dawniej Jindal Polyester Ltd⁽³⁾ („Jindal” lub „przedsiębiorstwo”), wynosiła 7 %.

II. Wszczęcie z urzędu częściowego przeglądu okresowego

(4) Komisja dysponowała dowodami *prima facie* potwierdzającymi, że Jindal korzystało z subsydiowania na poziomie wyższym niż ustalony w dochodzeniu pierwotnym, a zmiana tego poziomu miała charakter trwały.

III. Dochodzenie

(5) W związku z powyższym Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, postanowiła wszcząć z urzędu częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczony do zbadania poziomu subsydiowania Jindal, w celu oceny potrzeby utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków wyrównawczych. W dniu 2 sierpnia 2006 r. Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu, publikując w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁵⁾ zawiadomienie o jego wszczęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 z 2.12.2004, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006 (Dz.U. L 236 z 31.8.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 180 z 2.8.2006, str. 90.

- (6) Okresem objętym dochodzeniem przeglądownym („ODP”) był okres od 1 kwietnia 2005 r. do 31 marca 2006 r.
- (7) O wszczęciu częściowego przeglądu okresowego Komisja oficjalnie poinformowała Jindal, rząd Indii oraz przedsiębiorstwa Du Pont Tejin Films (Luksemburg), Mitsubishi Polyester Film (Niemcy), Toray Plastics Europe (Francja) oraz Nuroll (Włochy), reprezentujące zdecydowaną większość produkcji folii PET we Wspólnocie (dalej „przemysł wspólnotowy”). Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) W celu uzyskania informacji niezbędnych dla dochodzenia, Komisja przesłała kwestionariusze do Jindal, które podjęło współpracę, udzielając odpowiedzi na kwestionariusz. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów Jindal w Indiach.
- (9) Zarówno Jindal, jak i rząd Indii oraz przemysł wspólnotowy zostali poinformowani o istotnych ustaleniach dochodzenia i mieli możliwość przedstawienia swoich uwag w tej kwestii. Otrzymało uwagi od Jindal; są one omówione poniżej. Rząd Indii nie przedstawił uwag.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (10) Produktem objętym postępowaniem jest, jak określono w pierwotnym dochodzeniu, folia z politereftalanu etylenu (PET) pochodząca z Indii, zwykle zgłaszana w ramach kodów CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (11) Na podstawie dostępnych informacji i odpowiedzi na kwestionariusz Komisji, przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że obejmują one udzielanie subsydiów:

a) Programy ogólnokrajowe:

- i) Program pozwoleń zaliczkowych (Advance Licence Scheme);
- ii) Program „paszportowy” uprawnień celnego (Duty Entitlement Passbook Scheme);
- iii) Program jednostek zorientowanych na wywóz/ Program specjalnych stref ekonomicznych (Export Oriented Units Scheme/Special Economic Zones Scheme);
- iv) Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (Export Promotion Capital Goods Scheme);

v) Program zwolnień z podatku dochodowego od wywozu (Export Income Tax Exemption Scheme);

vi) Program kredytów eksportowych (Export Credit Scheme);

vii) Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (Duty-Free Replenishment Certificate).

- (12) Podstawę programów wymienionych powyżej w ppkt i)–iv) oraz vii) stanowi Ustawa o handlu zagranicznym (rozwoj i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki wywozowej i przywozowej. Rząd Indii opublikował wieloletni plan dotyczący indyjskiej polityki handlu zagranicznego na okres od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. („FTP 2004–09”), który zastąpił wcześniejszą politykę eksportową i importową (EXIM). Ponadto rząd Indii wydał podręcznik procedur regulujących politykę handlu zagranicznego na lata 2004–2009 („HOP I 2004–09”); podręcznik ten jest regularnie aktualizowany (¹).

- (13) Podstawę programu zwolnień z podatku dochodowego od wywozu, wymienionego powyżej w ppkt v), stanowi Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.

- (14) Podstawą programu kredytów eksportowych wymienionego powyżej w ppkt vi) są sekcje 21 i 35A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii na wydawanie instrukcji bankom handlowym w zakresie kredytów eksportowych.

b) Programy regionalne

- (15) Na podstawie dostępnych informacji oraz odpowiedzi na kwestionariusz Komisji Komisja przebadła również pakietowy program zachęt (dalej „PSI”) rządu stanu Maharasztra z 1993 r. Program ten opiera się na rezolucjach Departamentu ds. Przemysłu, Energetyki i Pracy rządu stanu Maharasztra.

II. Programy ogólnokrajowe

1. Program pozwoleń zaliczkowych („ALS”)

a) Podstawa prawna

- (16) Szczegółowy opis programu został zawarty w ust. 4.1.3–4.1.14 planu FTP 2004–09 i w rozdziałach 4.1–4.30 HOP I 2004–09. W kwietniu 2006 r., po upływie ODP, program został zastąpiony „Programem zezwoleń zaliczkowych” („Advance Authorisation Scheme”). Jednak wydaje się, że różnica polega zasadniczo tylko na zmianie nazwy. Przedmiotem dalszej analizy jest ALS obowiązujący w czasie ODP.

(¹) Zawiadomienie Ministerstwa Handlu i Przemysłu rządu Indii nr 1 (RE-2006)/2004–2009 z 7.4.2006.

b) *Kwalifikowalność*

(17) ALS obejmuje sześć podprogramów. Różnią się one między innymi kryteriami kwalifikowalności. Eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe, „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi, kwalifikują się do ALS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do ALS w ramach zapotrzebowań rocznych. Główni wykonawcy, zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 FTP 2004–09, np. dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), kwalifikują się do ALS w odniesieniu do kategorii uznanych za wywóz. Eksportujący wytwórcy realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do ALS z tytułu dostaw pośrednich. Wreszcie dostawcom pośrednim wytwórców eksportujących przysługują świadczenia na kategorie uznane za wywóz w ramach podprogramów zamówień wcześniejszego uwolnienia (ARO) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej). Ponieważ Jindal korzystało w ODP jedynie z pierwszych czterech spośród przedstawionych sześciu podprogramów, tylko one zostaną poniżej opisane szczegółowo.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(18) Pozwolenia zaliczkowe mogą być wystawiane na:

i) *wywóz fizyczny*: Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji konkretnego wyrobu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt eksportowy musi opuścić terytorium Indii. W pozwoleniu jest wyszczególniona ulga przywózowa oraz obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego na wywóz;

ii) *zapotrzebowanie roczne*: Takie pozwolenie nie jest związane z konkretnym produktem eksportowym, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami zbliżonymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wyników wywozu – importować bezcłowo wszelkie komponenty używane do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;

iii) *kategoria „uznane za wywóz”*: Ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do produkcji towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych jako wywóz” klientom z kategorii wymienionych w ust. 8.2. lit. b)–f), g), i) oraz j) planu FTP 2004–2007. Według rządu Indii, sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa

znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej (SSE);

iv) *dostawy pośrednie*: Ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces wytwórczy. Wytwórca eksportujący wytwarza produkt pośredni. Może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel pozwolenie zaliczkowe na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i zobowiązany jest dokonać wywozu gotowego produktu.

(19) Jak wspomniano wyżej, przedsiębiorstwo Jindal korzystało z ALS w ODP. Ścisłej, korzystało ono z czterech podprogramów opisanych w ppkt i)–iv) powyżej.

(20) Dla celu weryfikacji przez władze Indii posiadacz pozwolenia jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnego z prawdą i należytego rejestru zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem” w określonym formacie (rozdział 4.30 HOP I 2004–09), zwanego dalej „rejestrem zużycia”. W toku weryfikacji wykazano, że przedsiębiorstwo nie prowadziło w należyty sposób tego rejestru w formacie wymaganym przez rząd Indii, mianowicie nie dokumentowało związku pomiędzy komponentami stosowanymi do produkcji a końcowym przeznaczeniem gotowego produktu, mimo że przedsiębiorstwo prowadzi nie tylko wywóz produktu, ale również jego sprzedaż na rynku krajowym.

(21) W odniesieniu do opisanych powyżej podprogramów i) oraz iii) zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozowy (włącznie z kategoriami uznanymi za wywóz) są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści pozwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu pozwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (normy SION). Normy SION istnieją dla większości produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem, i są opublikowane w tomie II podręcznika procedur 2004–2009. Normy SION dla folii PET oraz dla wiórów PET, stanowiących produkt pośredni, zostały obniżone w październiku 2005 r.

(22) W odniesieniu do podprogramu iii) zwrócono uwagę, że sprzedaż „uznaną za wywóz”, dokonywaną w celu spełnienia obowiązku określonego w ramach ALS, stanowiła zasadniczo sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa, mianowicie jednostka Jindal wytwarzająca wióry PET (niebędąca oddzielną osobą prawną) sprzedawała wióry PET jednostce EOU Jindal w celu dalszej produkcji folii PET. Przywóz surowców odbywał się w ramach wytwarzania produktu pośredniego (wiórów PET). Innymi słowy, w ramach podprogramu iii) sprzedaż krajowa uznawana jest za wywóz.

- (23) W ramach podprogramu iv) komponenty pozyskiwane przez Jindal na rynku krajowym są odpisywane z pozwolenia zaliczkowego Jindal, a dostawcy krajowemu udzielane jest pośrednie pozwolenie zaliczkowe. Posiadacz takiego pozwolenia może dokonywać bezcłowego przywozu towarów potrzebnych do wytworzenia produktu, który następnie będzie dostarczony przedsiębiorstwu Jindal jako surowiec do wyrobu produktu objętego postępowaniem.
- (24) W przypadku podprogramu wymienionego powyżej w ppkt ii) (pozwolenie zaliczkowe w odniesieniu zapotrzebowania rocznego), w treści pozwolenia udokumentowana jest tylko wartość ulgi przywózowej. Posiadacz pozwolenia jest zobowiązany do „utrzymywania związku pomiędzy komponentami przywożonymi a wyrobem gotowym” (ust. 4.24A lit. c) HOP I 2004–09).
- (25) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (18 miesięcy z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy, czyli łącznie 30 miesięcy).
- (26) W toku weryfikacji wykazano, że typowy dla przedsiębiorstwa stopień zużycia kluczowych surowców niezbędnych do wyprodukowania jednego kilograma folii PET, w różnych proporcjach zależnych od jakości folii PET, według zapisu w rejestrze zużycia, był niższy niż odpowiednia norma SION. Niewątpliwie było tak w odniesieniu do starej normy SION dla folii PET i wiórow PET, a także, w mniejszym zakresie, w odniesieniu do zmienionej normy SION, która weszła w życie we wrześniu 2005 r., czyli w ODP. Innymi słowy przedsiębiorstwo Jindal miało prawo do bezcłowego przywozu większej ilości surowców, niż było potrzebne do procesu produkcji zgodnie z normą SION. W związku z tym najważniejszym elementem weryfikacji stał się rejestr rzeczywistego zużycia, zgodnie z polityką FTP 2004–09. Jednak rejestr ten nie był odpowiednio prowadzony ani też nigdy do tej pory nie był kontrolowany przez rząd Indii. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że rząd Indii dokona korekty nadwyżkowych świadczeń po upływie ważności pozwoleń, czyli 30 miesięcy od daty wydania poszczególnych zezwoleń, ponieważ powszechną praktyką jest wykorzystywanie przysługujących dwóch przedłużeń po 6 miesięcy każde. Jednak tego twierdzenia nie można było potwierdzić, ponieważ żadne z pozwoleń, z których korzysta przedsiębiorstwo Jindal, nie zostało jeszcze zrealizowane.
- (27) Zmiany w zarządzaniu FTP 2004–09, które weszły w życie jesienią 2005 r. (obowiązkowe przesyłanie rejestru zużycia władzom Indii w ramach procedury realizacji pozwoleń), nie zostały jeszcze zastosowane w odniesieniu do Jindal. Dlatego też na tym etapie niemożliwe było sprawdzenie faktycznego wykonania tego przepisu.
- d) Wnioski
- (28) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsyduum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w tym sensie, że niepobieranie ceł przywózowych, które w innym przypadku byłyby należne, stanowi wkład finansowy rządu Indii, przysparzający korzyści przedsiębiorstwu Jindal poprzez poprawę jego płynności finansowej.
- (29) Ponadto korzystanie z czterech podprogramów stosowanych przez Jindal (wymienionych powyżej w ppkt i)–iv)) jest w przepisach prawa uwarunkowane prowadzeniem wywozu, stąd też programy te są uznawane za subsydia szczególne i podlegają opłatom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów. Niewątpliwie dotyczy to programów i), ii) i iv), ale również ALS w odniesieniu do kategorii uznanych za wywóz spełniają w rozpatrywanym przypadku to kryterium, ponieważ ostatecznym celem dostawy na rzecz EOU jest rzeczywisty wywóz.
- (30) Podprogramy zastosowane w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie mogą być uznane za dopuszczalne systemy zwrotu ceł za składniki procesu produkcji lub składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki procesu produkcji) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były użyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Normy SION dla produktu objętego postępowaniem nie były dostatecznie ścisłe. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny rzeczywistego zużycia, gdyż projekt tych zbyt łagodnych standardowych norm nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie prowadził skutecznych kontroli w oparciu o rejestr zużycia.

- (31) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo utrzymywało, że prowadzi odpowiedni rejestr zużycia, a zatem istnieje należyty system weryfikacji, zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że ALS działa jako program zastępczy, aby beczłowe komponenty mogły być wykorzystywane do wyrobu produktów sprzedawanych na rynku krajowym, dopóki komponenty te są bezpośrednio lub zastępczo zużywane w toku produkcji towarów wywożonych następnie w rozsądnym okresie. Jednakże nawet jeśli przedsiębiorstwo prowadzi rejestr zużycia surowców przeznaczonych do produkcji pewnej ilości produktu objętego postępowaniem, to nie prowadzi ono systemu umożliwiającego sprawdzenie, które komponenty i w jakiej ilości zostały zużyte w toku produkcji wyrobu przeznaczonego na wywóz, jak przewiduje to FTP 2004–09 (załącznik 23) oraz w zgodzie z załącznikiem II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego. Ponadto przedsiębiorstwo nie stosuje systemu umożliwiającego sprawdzenie, czy ilość komponentów, dla których przedsiębiorstwo ubiega się o zwrot ceł, nie przekracza ilości podobnego produktu wywożonego, zgodnie z załącznikiem III część II pkt 2. W rozpatrywanym przypadku, po wnikliwym zbadaniu stwierdza się, że nie ma związku między użytymi komponentami beczłowymi a wywożonym produktem, a zatem nie istnieje właściwy system weryfikacji.
- (32) Uwzględniając powyższe, wymienione podprogramy podlegają środkom wyrównawczym.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (33) Kwota subsydium została obliczona następująco: Licznik stanowi sumę niepobranych ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) na materiały przywiezione na podstawie podprogramów od i) do iii), kwalifikujących się do zastosowania względem przywozu poprzez wytwórcę pośredniczącego; w przypadku podprogramu iv) licznik stanowi suma niepobranych ceł przywozowych na komponenty wykorzystane do wytworzenia produktu objętego postępowaniem w czasie ODP.
- (34) W uwagach po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo twierdziło, że cła na surowce potrzebne do produkcji folii PET spadły z 15 % do 7,5 % w okresie od maja 2006 r., tj. po zakończeniu ODP, oraz zwróciło się do Komisji o uwzględnienie tej zmiany w obliczeniu stawki subsydium w odniesieniu do ALS. Jednakże choć w pewnych przypadkach wydarzenia następujące po ODP były brane pod uwagę, możliwość taka jest ograniczona do sytuacji nadzwyczajnych, które w tym przypadku nie miały miejsca. Dlatego też zgodnie z art. 5 i art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wnioszek ten należy odrzucić.
- (35) Przedsiębiorstwo twierdziło również w uwagach po ujawnieniu informacji, że korzyść w ramach podprogramu iv) stanowiła w istocie różnica cen zwykłych zakupów komponentów na rynku krajowym oraz zakupów komponentów w sytuacji rezygnacji z ALS na rzecz innego przedsiębiorstwa; na potwierdzenie tych twierdzeń przedsiębiorstwo przedstawiło pewne wyliczenia, ale bez potwierdzających je dowodów. Jednak korzyść została wyliczona na podstawie ceł niepobranych w ramach pozwolenia, ponieważ cena sprzedaży lub kupna materiałów zależy od decyzji czysto komercyjnej i nie wpływa na kwotę niezapłaconego cła. Stwierdzenie to zostało w każdym razie wysunięte po raz pierwszy po ujawnieniu informacji, a zatem, nie mając możliwości jego zweryfikowania, Komisja je odrzuciła.
- (36) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w przypadkach złożenia uzasadnionych wniosków, poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwot subsydiów. Jako licznik została przyjęta cała kwota niepobranych ceł przywozowych, a nie nadwyżka zwolnienia, jak twierdzi przedsiębiorstwo, ponieważ ALS nie spełnia warunków określonych w załączniku II rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego mianownik stanowi wartość obrotów z tytułu wywozu w ODP. Przedsiębiorstwo twierdziło, że w łącznej kwocie jego obrotów z tytułu wywozu w ODP należy uwzględnić transakcje uznane za wywóz. Jednak ponieważ transakcje te w istocie nie stanowią wywozu, lecz sprzedaż na rynku krajowym, nie można ich właściwie sklasyfikować jako wywóz i dlatego też nie zostały ujęte w łącznej kwocie obrotów z tytułu wywozu.
- (37) Wysokość subsydium ustalona dla ALS wynosi 14,68 %.
- 2. Program „paszportowy” uprawnień celnego (DEPBS)**
- a) *Podstawa prawna*
- (38) Opis DEPBS znajduje się w pkt 4.3 FTP 2004–09.
- b) *Kwalifikowalność*
- (39) Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal nie korzystało ze wsparcia w ramach DEPBS w ODP, w związku z tym dalsza analiza dotycząca zastosowania środków wyrównawczych nie jest potrzebna.
- 3. Program jednostek zorientowanych na wywóz (EOUS)/Program specjalnych stref ekonomicznych (SEZS)**
- a) *Podstawa prawna*
- (40) Szczegółowe informacje na temat tych programów znajdują się w rozdziale 6 FTP 2004–09, HOP I 2004–09 (EOUS), ustawie o specjalnych strefach ekonomicznych z 2005 r. oraz przepisach ustalonych w jej ramach (SEZS).

b) *Kwalifikowalność*

- (41) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem, wszystkie przedsiębiorstwa, które podejmują się wywozu pewnej części własnej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte EOUS lub SEZS. Stwierdzono, że przedsiębiorstwo Jindal w ODP korzystało z EOUS, natomiast nie korzystało z SEZS. W związku z tym analiza koncentruje się wyłącznie na EOUS.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (42) EOU można utworzyć w dowolnym miejscu na terytorium Indii. Program ten jest uzupełnieniem SEZS.
- (43) Wniosek o nadanie statusu EOU musi zawierać szczegóły dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, wymagań przywozowych oraz wymagań lokalnych w ciągu najbliższych pięciu lat. W przypadku akceptacji wniosku przez władze warunki akceptacji są przedstawiane przedsiębiorstwu. Umowa dotycząca uznawania przedsiębiorstwa w ramach EOUS jest ważna przez okres pięciu lat i może być odnawiana.
- (44) Najważniejszym obowiązkiem EOU określonym w FTP 2004–09 jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej (NFE), co oznacza, że w danym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.
- (45) Jednostki EOU mają prawo do następujących ulg:
- i) zwolnienie z ceł przywozowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami inwestycyjnymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do wytwarzania, produkcji lub przetwarzania bądź z nimi związanych;
 - ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;
 - iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży towarów nabywanych ze źródeł lokalnych;
 - iv) zezwolenie na sprzedaż na rynku krajowym (w tzw. krajowym obszarze taryfowym) do 50 % wartości wywozu FOB po opłaceniu należności ulgowych;
 - v) zwolnienie z podatku dochodowego zwykle należnego od zrealizowanych zysków ze sprzedaży eksportowej, zgodnie z działem 10B Ustawy o podatku dochodowym, na okres 10 lat od rozpoczęcia działalności, ale nie dłużej niż do roku 2010;
 - vi) pozwolenie na taką strukturę własności, gdzie do 100 % może znajdować się w posiadaniu kapitału obcego.

- (46) Jednostki prowadzące działalność na warunkach wyżej wymienionych programów podlegają nadzorowi urzędników celnych zgodnie z ust. 65 Ustawy o cłach. Jednostki EOU są prawnie zobowiązane do prowadzenia w ustalonym formacie rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywozowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywozowych. Dokumenty te należy dostarczać okresowo właściwym organom („kwartalne i roczne sprawozdania z postępów”). Jednakże zgodnie z ust. 6.11.2 FTP 2004–09 „[jednostka EOU] nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedażą w krajowym obszarze taryfowym lub stanem zapasów”.

- (47) Krajowa sprzedaż jest wysyłana i odnotowywana za pomocą własnej certyfikacji. Proces wysyłki przesyłek EOU przeznaczonych na wywóz jest nadzorowany przez urzędnika celnego lub urzędnika ds. akcyzy na stałe oddelegowanego do danej EOU.

- (48) Przedsiębiorstwo Jindal korzystało z jednostki EOU w celu przywozu dóbr inwestycyjnych bez ceł przywozowych oraz do uzyskania zwrotu centralnego podatku od sprzedaży zapłaconego od towarów nabywanych ze źródeł lokalnych. Przedsiębiorstwo nie korzystało ze zwolnienia z ceł importowych na surowce, w związku z tym, że zakład EOU, w celu produkowania folii PET, korzysta z wiórów PET jako surowców. Wióry PET są produkowane w innej jednostce przedsiębiorstwa z surowców nabywanych w ramach ALS.

d) *Wnioski dotyczące EOU*

- (49) Zwolnienie EOU z dwóch rodzajów ceł przywozowych („cła podstawowego” oraz „specjalnego cła dodatkowego”), jak też zwrot centralnego podatku od sprzedaży stanowią wkład finansowy rządu Indii w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Rząd zrezygnował ze swojego przychodu, który byłby należny w sytuacji nieistnienia tego programu, co przyniosło korzyść jednostce EOU w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przyczyniając się do poprawy jego płynności finansowej.
- (50) Zatem zwolnienie z cła podstawowego oraz specjalnego cła dodatkowego oraz zwrot podatku od sprzedaży stanowią subsydia w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego. Są one uwarunkowane prawnie prowadzeniem wywozu i dlatego uważane są za subsydia szczególne i podlegają środkom wyrównawczym na mocy art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z ust. 6.1 FTP 2004–09, eksportowy cel działalności EOU jest warunkiem koniecznym uzyskiwania zachęt.

- (51) Ponadto potwierdzono, że rząd Indii nie posiada żadnego skutecznego systemu ani procedury służącej potwierdzeniu, czy i w jakiej ilości komponenty sprowadzone na zasadach bezcłowych i/lub zwolnione z podatku od sprzedaży zostały zużyte do produkcji wywiezionego produktu (załącznik II część II ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II ust. 2 rozporządzenia podstawowego). W każdym wypadku zwolnienie z ceł na dobra inwestycyjne nie stanowi dopuszczalnego programu zwrotu ceł za składniki procesu produkcji, ponieważ dobra inwestycyjne nie są używane w procesie produkcyjnym.
- (52) Rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania w oparciu o faktycznie zaangażowane komponenty, pomimo że normalnie byłoby to wymagane wobec braku skutecznego systemu weryfikacji (załącznik II część II ust. 5 i załącznik III część II ust. 3 rozporządzenia podstawowego), ani też nie udowodnił, że nie dokonano zwrotu nadwyżki.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (53) W związku z tym korzyść podlegającą środkom wyrównawczym stanowi zwolnienie z łącznej kwoty ceł (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe), które byłyby normalnie należne z tytułu dokonania przywozu, a także zwrot podatku dochodowego (w obu przypadkach dotyczy to ODP).
- i) *Zwrot centralnego podatku od sprzedaży dotyczącego towarów pozyskiwanych na rynku krajowym*
- (54) Licznik został ustalony następująco: kwota subsydium została obliczona na podstawie wysokości podlegającego zwrotowi podatku od sprzedaży z tytułu zakupu na rzecz sektora produkcyjnego, tj. m.in. zakupu części i materiałów na opakowania, w ODP. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (55) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, omawiana kwota subsydium została odniesiona do obrotów z tytułu wywozu, wytworzonych przez całość sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem w ODP (mianownik), ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Uzyskany w ten sposób margines subsydium wyniósł 0,04 %.
- ii) *Zwolnienie od ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) oraz zwrot centralnego podatku od sprzedaży dóbr inwestycyjnych*
- (56) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego korzyść została obliczona na podstawie kwoty niezapłaconego cła z tytułu przywozu dóbr inwestycyjnych i kwoty zwróconego podatku od sprzedaży dotyczącego nabytych dóbr inwestycyjnych, przy czym obie kwoty obejmują okres, który odpowiada zwykłemu okresowi amortyzacji takich dóbr inwestycyjnych w branży produktu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo twierdziło, że należy zastosować stopę amortyzacji faktycznie stosowaną przez nie w sprawozdaniach finansowych; jednak wymóg w art. 7 ust. 3 interpretuje się w ten sposób, że odnosi się on do stopy amortyzacji ustalonej w prawodawstwie mającym zastosowanie do danego przedsiębiorstwa, czyli w tym przypadku do stopy określonej w ustawie o spółkach z 1956 r. Obliczona w ten sposób kwota, którą można wówczas przypisać do ODP, została skorygowana poprzez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby oddać wartość korzyści osiągniętej w tym okresie, a tym samym ustalić pełną kwotę korzyści wynikającej dla odbiorcy z zastosowania odnośnego programu. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte od tej sumy zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, omawiana kwota subsydium została odniesiona do kwoty obrotów z tytułu wywozu (mianownik) wynikających ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem w ODP, ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Przedsiębiorstwo twierdziło, że w łącznej kwocie obrotów z tytułu wywozu należy uwzględnić transakcje uznane za wywóz, ale stwierdzenie to zostało odrzucone z powodów przytoczonych w motywie 36 powyżej. Uzyskany w ten sposób margines subsydium wyniósł 1,26 %.
- (57) Zatem łączny margines subsydium w ramach EOUS dla przedsiębiorstwa Jindal wynosi 1,3 %.
- 4. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (EPCGS)**
- a) *Podstawa prawna*
- (58) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 2004–09 oraz w rozdziale 5 HOP I 2004–09.
- b) *Kwalifikowalność*
- (59) Do korzystania z tego programu kwalifikują się wszyscy eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi lub dostawcami usług. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal korzystało z tego programu w ODP.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (60) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr inwestycyjnych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr inwestycyjnych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu rząd Indii na wniosek i za opłatą wydaje zezwolenie w ramach programu EPCG. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić obowiązek wywozowy, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości towarów na wywóz w określonym okresie.

d) *Wnioski dotyczące EPCGS*

- (61) EPCGS stanowi subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ rząd Indii rezygnuje w ten sposób z przychodów, które w innym wypadku byłyby należne. Ponadto obniżenie cła stanowi korzyść dla eksportera, gdyż niezapłacona kwota cła, zaoszczędzona przy przywozie, poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.
- (62) Ponadto EPCGS jest prawnie uwarunkowane prowadzeniem wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten jest zatem uznany za subsydlum szczególnie, podlegające środkom wyrównawczym w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (63) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł za składniki procesu produkcji lub składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w pkt i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (64) Licznik został ustalony następująco: kwota subsydium została obliczona zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kwoty niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr inwestycyjnych rozłożonej na okres, który odpowiada normalnemu okresowi amortyzacji dla tego rodzaju dóbr inwestycyjnych w branży związanej z produkcją folii PET, przy czym okres ten został ustalony zgodnie ze stopą amortyzacji określoną w ustawie o spółkach z 1956 r., nie zaś zgodnie z praktyką stosowaną w przedsiębiorstwie, z powodów przytoczonych w motywie 56 powyżej. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (65) Przedsiębiorstwo twierdziło, że dobra inwestycyjne przywożone bez cła w ramach programu ECPG w celu wykorzystania w jednostce Khanvel nie są już używane, a korzyść wynikająca z ich stosowania nie powinna być uwzględniana w liczniku. Jednak ponieważ nie ma dowodów na to, że przedsiębiorstwo nie posiada już tych dóbr ani że nie będzie ich ponownie używać, Komisja jest zmuszona odrzucić to twierdzenie.
- (66) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego omawiana kwota subsydium została odniesiona do obrotów z tytułu wywozu, wygenerowanych w ODP w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem (mianownik), ponieważ subsydlum jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu. Przedsiębiorstwo twierdziło, że w łącznej kwocie obrotów z tytułu wywozu należy uwzględnić transakcje uznane za wywóz, ale stwierdzenie

to zostało odrzucone z powodów przytoczonych w motywie 36 powyżej. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal uzyskało subsydia w wysokości 1,11 %.

5. Program zwolnień z podatku dochodowego od wywozu (EITES)a) *Podstawa prawna*

- (67) Podstawą prawną tego programu jest Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r., corocznie uaktualniana Ustawą o finansach. Ustawa o finansach określa corocznie podstawę poboru podatków oraz różnego typu zwolnienia i odliczenia, o jakie można się ubiegać. Dla przykładu, jednostki zorientowane na wywóz mogą ubiegać się o zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie działa 10B Ustawy o podatku dochodowym z 1961 r.

b) *Zastosowanie w praktyce*

- (68) Ponieważ ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal nie odnosi żadnych korzyści w ramach EITES, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

6. Program Kredytów Eksportowych (ECS)a) *Podstawa prawna*

- (69) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECN nr 5/04.02.01/2002-03 (Kredyt eksportowy w walucie obcej) i w Okólniku głównym IECN nr 10/04.02.01/2003-04 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw (RBI), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) *Kwalifikowalność*

- (70) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal korzystało z tego programu w ODP.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (71) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujące pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów „w celu udostępnienia eksporterom kredytów po stawkach konkurencyjnych w skali międzynarodowej”. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed wywozem, oraz programu kredytu eksportowego powysyłkowego, który zapewnia kredyty na kapitał obrotowy dla sfinansowania należności z tytułu wywozu. RBI zobowiązuje również banki do udostępniania określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

(72) W wyniku funkcjonowania powyższych okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe według preferencyjnych stóp procentowych w porównaniu do stóp zwykłych kredytów komercyjnych (kredytów gotówkowych), ustalanych na podstawie warunków rynkowych.

d) *Wnioski dotyczące ECS*

(73) Po pierwsze, poprzez obniżenie kosztów finansowania w porównaniu do rynkowych stóp procentowych, wymienione powyżej preferencyjne stopy procentowe przynoszą korzystającym z nich eksporterom korzyść w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. Bank RBI jako instytucja publiczna, podlegająca z tego powodu definicji „władzy publicznej” według art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zobowiązuje banki komercyjne do przyznawania finansowania przedsiębiorstwom prowadzącym wywóz na warunkach preferencyjnych. Takie finansowanie na warunkach preferencyjnych stanowi subsydlum, które uznaje się za szczególne i które podlega zastosowaniu środków wyrównawczych, gdyż uzyskanie preferencyjnych stóp procentowych jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydlum*

(74) Kwota subsydlum jest obliczana na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami płaconymi z tytułu kredytu eksportowego wykorzystywanego w ODP a kwotą, która byłaby należna, gdyby stosowano takie stopy procentowe, jak w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych, z jakich korzysta przedsiębiorstwo. Kwota subsydlum (licznik) została odniesiona do całości obrotów z tytułu wywozu zrealizowanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (mianownik) zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ uzyskanie subsydlum jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu, a jego udzielenie nie ma odniesienia do ilości towarów wytwarzanych, produkowanych, wywożonych czy transportowanych. Przedsiębiorstwo Jindal czerpało korzyści z ECS, uzyskując subsydlum w wysokości 0,1 %.

7. Świadcstwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (DFRC)

a) *Podstawa prawna*

(75) Podstawa prawna tego programu jest zawarta w pkt 4.2 FTP 2004–09.

b) *Zastosowanie w praktyce*

(76) Ponieważ ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal nie odnosiło żadnych korzyści w ramach DFRC w ODP, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

III. Program regionalny

Pakietowy program zachęt (PSI) rządu stanu Maharasztra

a) *Podstawa prawna*

(77) W ramach tworzenia zachęt do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharasztra, od

1964 r. rząd tego stanu przyznaje zachęty finansowe nowo tworzonemu jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „Pakietowy program zachęt”. Od chwili jego utworzenia program ten był kilkakrotnie zmieniany; „Program z 1993 r.” kwalifikował się do stosowania od dnia 1 października 1993 r. do dnia 31 marca 2001 r., natomiast ostatnia wersja – „PSI 2006” – została wprowadzona wiosną 2006 r. w ramach „Polityki przemysłu, inwestycji i infrastruktury stanu Maharasztra na 2006 r.” i przewiduje się, że będzie kwalifikowała się do stosowania do dnia 31 marca 2011 r. Program PSI rządu stanu Maharasztra składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: bezpośrednie dotacje w ramach tzw. subsydlum na rzecz promowania przemysłu, zwolnienie z lokalnych podatków od sprzedaży i opłat za energię elektryczną oraz zwrot podatku terytorialnego.

(78) Aż do maja 2011 r. Jindal nadal korzysta z zachęt w ramach PSI 1993, nie zaś w ramach programów następczych. W związku z tym w kontekście rozpatrywanej sprawy ocenie podlegał tylko program PSI 1993.

b) *Kwalifikowalność*

(79) Warunkiem kwalifikowania się do skorzystania z programu jest dokonywanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Obszary takie zostały podzielone pod względem poziomu rozwoju gospodarczego na różne kategorie (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najslabiej rozwinięty). Głównymi kryteriami do ustalenia wysokości zachęt finansowych są: obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(80) Umorzenie lokalnego podatku od sprzedaży towarów gotowych: towary normalnie podlegają centralnemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży międzystanowej) lub, dawniej, stanowemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży realizowanych w granicach stanu) według różnych poziomów w zależności od stanu/stanów, w których dokonuje się transakcji. W kwietniu 2005 r. prawodawstwo dotyczące podatków od sprzedaży realizowanej wewnątrz stanu Maharasztra zostało zastąpione systemem podatku od wartości dodanej (VAT). W ramach programu zwolnień wyznaczone jednostki nie podlegają obowiązkowi pobierania żadnych podatków od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki są zwolnione z płacenia lokalnych podatków od zakupu towarów od dostawcy, który sam kwalifikuje się do zwolnienia w ramach programu PSI. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal korzystało z tego rodzaju zwolnienia w odniesieniu do transakcji sprzedaży dokonanych w ODP.

(81) Zwrot opłat za energię elektryczną: kwalifikującym się jednostkom przysługuje zwrot opłat za energię elektryczną zużytą do celów produkcji w okresie siedmiu lat od daty produkcji komercyjnej. W przypadku Jindal wspomniany siedmioletni okres upłynął dnia 31 marca 2003 r. W związku z tym przedsiębiorstwu temu nie przysługuje już zwrot opłat za energię.

(82) Zwrot podatku terytorialnego: podatek terytorialny (octroi) jest nakładany przez władze lokalne w Indiach, w tym przez rząd stanu Maharasztra, na towary wprowadzane na terytorium danego miasta. Przedsiębiorstwa przemysłowe kwalifikują się do refundacji podatku terytorialnego ze strony rządu stanu Maharasztra, jeżeli ich zakład jest zlokalizowany w określonych wyznaczonych miastach na terytorium danego stanu. Całkowita kwota, która może podlegać zwrotowi, jest ograniczona do 100 % wartości inwestycji w kapitał trwały. Zakład Jindal znajduje się poza granicami miasta, przez co z definicji nie podlega podatkowi terytorialnemu, a więc ten podprogram nie ma zastosowania w rozpatrywanej sprawie.

d) Wnioski dotyczące PSI 1993 rządu stanu Maharasztra

(83) Przedsiębiorstwo Jindal nabywało jedynie prawo do umorzenia podatku od sprzedaży towarów gotowych w ODP; w przeszłości stwierdzono, że nie przynosi to korzyści beneficjentowi takiego umorzenia (motyw 114 rozporządzenia (WE) nr 367/2006). W związku z tym PSI w tym przypadku nie podlega środkom wyrównawczym.

IV. Kwota subsydiów podlegających środkom wyrównawczym

(84) Kwota subsydiów podlegających środkom wyrównawczym określona zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, wyrażona ad valorem, dla eksportującego producenta objętego dochodzeniem wynosi 19,5 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg de minimis wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

PROGRAM	ALS	EOUS	EPCGS	ECS	Razem
	%	%	%	%	%
Jindal	14,68	1,30	1,11	0,1	17,1

V. Trwały charakter zmiany okoliczności dotyczących subsydiowania

(85) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy dalsze stosowanie obowiązujących środków nie będzie wystarczające dla zrównoważenia podlegają-

cych środkom wyrównawczym subsydiów, które powodują szkodę.

(86) Ustalono, że w ODP przedsiębiorstwo Jindal nadal korzystało z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze indyjskie. Ponadto stopa subsydiowania ustalona w wyniku niniejszego przeglądu jest znacznie wyższa, niż ustalona w pierwotnym dochodzeniu. Nie ma dostępnych dowodów na to, że w niedalekiej przyszłości przedsiębiorstwo zaprzestanie stosowania tych programów lub będzie się z nich stopniowo wycofywać.

(87) Ponieważ wykazano, iż przedsiębiorstwo korzysta z subsydiowania znacznie wyższego niż wcześniej, i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywało subsydia o wysokości znacznie przewyższającej ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia, należy stwierdzić, że dalsze stosowanie obowiązującego środka nie będzie wystarczające dla zrównoważenia podlegających środkom wyrównawczym subsydiów, które powodują szkodę, i że poziom tych środków należy odpowiednio zmienić tak, by odzwierciedlał nowe ustalenia.

VI. Wnioski

(88) Mając na uwadze wnioski dotyczące poziomu subsydiowania przedsiębiorstwa Jindal i fakt, iż obecnie obowiązujące środki nie są wystarczające dla zrównoważenia ustalonego poziomu subsydiów podlegających środkom wyrównawczym, stawkę cła wyrównawczego w odniesieniu do Jindal należy zmienić tak, by odzwierciedlała nowe ustalenia w kwestii poziomu subsydiów.

(89) Zmieniona stawka cła wyrównawczego została określona na poziomie nowo ustalonej w toku niniejszego przeglądu stopy subsydiowania, jako że margines szkody ustalony w toku pierwotnego dochodzenia nadal ją przewyższa.

(90) Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiów wywozowych. Jednak przedsiębiorstwo Jindal podlega cłu antydumpingowemu w wysokości 0 % w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, a zatem wspomniane przepisy nie mają zastosowania w niniejszym przypadku.

(91) Jindal, rząd Indii i wnioskodawców poinformowano o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzono zalecić zmiany obowiązujących środków, i miały one możliwość przedstawienia swoich uwag. Rząd Indii nie zgłosił żadnych uwag, natomiast uwagi przedstawione przez Jindal zostały omówione powyżej w motywach odpowiadających poszczególnym uwagom.

(92) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo zwracało się do Komisji o przyjęcie zobowiązania cenowego w celu zrekompensowania stwierdzonych subsydiów podlegających środkom wyrównawczym. Komisja rozpatrzyła propozycję przedsiębiorstwa i stwierdza, że nie można zaakceptować zobowiązania cenowego. Zobowiązania cenowe dotyczące grup produktów, jakie proponuje przedsiębiorstwo, umożliwiają znaczną elastyczność w zakresie zmiany charakterystyki technicznej produktów w ramach poszczególnych grup. Folia PET charakteryzuje się licznymi i zmieniającymi się cechami odróżniającymi, które w dużym stopniu wpływają na ceny sprzedaży. W związku z tym zmiany tych cech mają znaczny wpływ na ceny. Próba bardziej szczegółowego podziału produktów na grupy dla uzyskania ich większej jednorodności pod względem cech fizycznych prowadziłyby

do mnożenia grup, co praktycznie uniemożliwiłoby monitorowanie, szczególnie utrudniając organom celnym rozróżnienie poszczególnych typów produktów i ich klasyfikację do grup przy przywozie. Z tych powodów przyjęcie zobowiązania nie jest wykonalne w rozumieniu art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. O takim rozstrzygnięciu poinformowano przedsiębiorstwo Jindal, dając mu możliwość przedstawienia uwag. W wyniku tych uwag powyższy wniosek nie uległ jednak zmianie.

(93) Ponieważ dnia 1 kwietnia 1999 r. przedsiębiorstwo India Polyfilms Limited, wcześniej powiązane z Jindal, połączyło się z tym przedsiębiorstwem i nie stanowi już odrębnego podmiotu, zostało ono usunięte z wykazu w art. 1 ust. 2,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 367/2006 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stawki celne stosowane wobec ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem dla towarów przywożonych, produkowanych w Indiach przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indie	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5 th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	19,1	A032
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999 ^o

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Rady
M. PINHO
Przewodniczący